

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **A. V.**
zastoupená advokátem Mgr. Radimem Strnadem,
sídlem Příkop 834/8, Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 2. 2019, čj. MV-17697-4/SO-2019,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně podala dne 4. 7. 2018 u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“), žádost o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia na území v souladu s ustanovením § 42d zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen

„zákon o pobytu cizinců“). V rámci správního řízení o této žádosti byla předvolána k výsledku na den 26. 11. 2018, ke kterému se nedostavila. Řízení o žádosti bylo usnesením ministerstva ze dne 3. 12. 2018 zastaveno podle ustanovení § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců.

2. Proti uvedenému usnesení podala žalobkyně odvolání a v nynějším řízení se domáhá zrušení rozhodnutí žalované, kterým bylo toto odvolání zamítnuto a usnesení ministerstva potvrzeno.

II. Shrnutí žaloby

3. Žalobkyně uvedla, že zvolený způsob předvolání k výsledku nebyl v souladu se zásadou uvedenou v ustanovení § 4 odst. 4 správního řádu. Byť formálně došlo k doručení, tak byla zároveň poškozena práva žalobkyně, a to tím, že jí písemnost nebyla po uplynutí úložní doby uložena do schránky, což označila za účelový postup. K tomuto postupu ministerstvo nemělo žádný důvod a u jiných písemností doručovaných v tomto správním řízení ministerstvo uložení písemnosti nevyloučilo. Odkázala rovněž na metodiku ministerstva, ze které vyplývá, že vyloučení uložení písemnosti by mělo být pouze výjimečným postupem.
4. Navrhla proto, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III. Shrnutí vyjádření žalované

5. Žalovaná uvedla, že postup ministerstva nebyl v rozporu s metodikou, jelikož v daném případě bylo nezbytné doručovat přímo žalobkyni do vlastních rukou, jelikož pouze ona byla oprávněna tento úkon učinit. Předvolání k výsledku bylo žalobkyni doručeno fikcí doručením dne 19. 11. 2018. Vložení písemnosti do schránky adresáta nemá na fikci doručení vliv.
6. Vzhledem k uvedenému navrhla, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

7. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalované a rozhodnutí ministerstva vydané v prvním stupni, a to včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**, jelikož podmínky pro zastavení řízení dle ustanovení § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců byly naplněny.
8. Žalobkyně uplatnila v zásadě jediný žalobní bod spočívající v tom, že došlo k porušení zásady rozvedené v ustanovení § 4 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“), které stanoví, že *správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy*. Tato zásada měla být porušena tím, že předvolání k výsledku nebylo po uplynutí úložní doby vhozeno do schránky žalobkyně.
9. Dle ustanovení § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců platí, že *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec v řízení o jeho žádosti odmítne vypovídat nebo se bez vážného důvodu nedostaví k výsledku*.
10. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně ministerstvu dne 20. 8. 2018 doložila doklad o zajištění ubytování na adrese VŠ kolejí od 1. 9. 2018 do 31. 8. 2019. Na tuto

adresu jí bylo dne 3. 11. 2018 doručováno předvolání k výsledku (termín výsledku byl stanoven na 26. 11. 2018). Na obálce, ve které byla tato písemnost doručovaná, je uvedeno, že adresát byl vyzván k vyzvednutí a bylo zanecháno poučení. Dále z údajů na obálce vyplývá, že písemnost byla připravena k vyzvednutí dne 9. 11. 2018, k jejímu vyzvednutí nedošlo a byla vrácena zpět odesílateli (doručena zpět ministerstvu dne 22. 11. 2018).

11. Pro rozhodnutí soudu je klíčové, že předvolání k výsledku bylo žalobkyni řádně doručeno v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu prostřednictvím fikce doručení dne 19. 11. 2018. K významu vhození písemnosti do schránky příjemce se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2016, čj. 3 As 241/2014-41, tak, že *na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda po uplynutí úložní doby došlo ke vhození doručované písemnosti do schránky adresáta*. Ačkoliv by vložení písemnosti do schránky žalobkyně po uplynutí úložní lhůty mohlo být považováno za vstřícnější krok, tuto povinnost ministerstvu zákon neukládá (srov. § 23 odst. 4 správního řádu). Nevložení písemnosti do schránky adresáta po uplynutí úložní lhůty nezpůsobilo nezákonnost napadeného rozhodnutí (potažmo rozhodnutí ministerstva), jelikož doručení předvolání k výsledku bylo ve správním řízení řádně zadokumentováno (resp. prokázáno) a žalobkyně se k výsledku nedostavila bez uvedení vážného důvodu.
12. Ačkoliv institut fikce doručení může mít v konkrétním případě důsledky, které mohou být vnímány jako nepřiměřeně tvrdé, jedná se o institut nezbytný pro řádné fungování veřejné správy. Zároveň se jedná o jeden z projevů zásady „práva patří bdělým“. Žalobkyně byla na uložení písemnosti u doručovatele upozorněna a ve lhůtě 10 dnů tuto písemnost nevyzvedla, aniž by tvrdila jakékoliv důvody, které jí v tom bránily. Nastalou procesní situaci je dle soudu nutno přikládat k tíži žalobkyni, a nikoliv žalované (popř. ministerstvu) prostřednictvím extenzivního výkladu zásad správního řízení.

V. Závěr a náklady řízení

13. Při přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu jako nedůvodnou. Proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
14. O náhradě nákladů soudního řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle zásady úspěchu ve věci (srov. § 60 odst. 1 soudního řádu správního). Žalobkyně neměla v řízení o žalobě úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná měla ve věci plný úspěch, ale vzhledem k tomu, že jí nevznikly náklady přesahující její běžnou administrativní činnost, nebyla jí náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. prosince 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu